Posudek vedoucího pedagoga

Diplomová práce

Konečně jsi vstal a prsty ti voní po pomerančích

Barbora Volfová

Během doby studia se práce Barbory Volfové postupně vzdalovala původnímu pevnému usazení se v postkonceptuálním přístupu k tvorbě. Zásadním byl pro studentku pobyt v rámci programu Erasmus na hostitelské škole v Portugalsku. Zde se seznámila s další stážistkou z pražské AVU, Editou Štrajtovou, se kterou na místě vytvořila společné dílo: akci průchodu předměstským terénem dokumentovanou na dvojici kamer jako subjektivní pohledy obou autorek. Z původní videopráce se organicky vyvinula širší a komplikovanější prostorová instalace s dalšími objekty, videi, animacemi, texty, jež autorky představily na výstavě v Jedna Dva Tři Gallery v minulém roce. Úzká spolupráce obou studentek pokračovala i nadále v pracech prezentovaných na ateliérové výstavě v POP-UP galerii AVU, či na výstavě Umění oceňovat. Rovněž diplomová práce Edity Štrajtové v loňském roce vznikla v dialogu obou autorek, ze kterého je patrný příklon od racionálnější polohy vlastní tvorby k více emotivnímu výrazu.

Diplomová práce Barbory Volfové, nyní vytvářenou v opačném gardu – ve spolupráci s Editou Štrajtovou - je rozsáhlou prostorovou instalací skládající se z několika částí, tvořící celek jakéhosi podivného dystopického universa, či vnitřku ne/funkčního stroje. Jednotlivé segmenty by mohly stát samy za sebe, avšak jejich společná instalace výrazně umocňuje celkový zážitek.

Volně navazuje na instalaci „Wake up slowly, butterfly“, výše zmíněnou diplomovou práci Edity Štrajtové. Loni jsme měli možnost být s pomyslným protagonistou příběhu uzavřeni ve vzpomínkách na bezpečnou zónu snové zahrady odkazující k době dětství a dospívání. Letos se pohybujeme v protagonistově hlavě, sestoupili jsme níž, hlouběji, ztratili se v čase.

Výsledné řešení, podoba, recyklovaná materiálovost či tvarosloví mají své jasné zdroje inspirace v konkrétních úvahách, přemýšlení o ne/linearitě času a jeho různém pojetí v historii, filosofii, či popkultuře. Nejsou však doslovně převyprávěny, jejich stopy najdeme spíše v celkovém pocitu, který si má divák/divačka z inscenovaného prostředí odnést.

Domnívám se, že diplomová práce hovoří současným vizuálním jazykem a artikuluje podstatná témata jakými jsou nelineární vnímání času, cykličnost, subjektivita, které stojí v opozici k navyklému přístupu ke světu, který se zdá být lineární, neustále postupující vpřed, racionálně předvídatelný a nevzpírající se lidskému poznání.

Diplomovou práci považuji za kvalitní a velice přesvědčivou a doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou 1 – výborně.

V Praze, dne 1. 6. 2022

doc. MgA. Tomáš Svoboda, Ph.D.

